

formodentlig sammen med sit Parti, søger at mildne den ved at skaffe Plads til de unge ude i det fremmede, forekommer det os, at det vilde være betydeligt mere hensigtsmæssigt at prøve at skaffe Plads til dem herhjemme, især fordi der alle Vegne, hvor man spørger, om der er Plads til dansk Ungdom, svares nej. De fleste Steder siger man, at det i Øjeblikket vilde være en Forbrydelse at sende unge Danske derud. Det lyder fra Australien, Brasilien og andre Steder. Alle Vegne, hvor der er Mulighed for, at de kunde eksistere, er der lukket, og jeg tror ikke, der vil blive aabnet i en overskuelig Fremtid. Det samme Tegn paa Overbefolkning, som findes her i Landet, er i Øjeblikket til Stede overalt i Verden i de Lande, hvor Befolkningstætheden er ganske ringe, lige saa vel som i de tæt beboede Lande. Det bliver derfor nødvendigt at skaffe Udveje herhjemme og prøve paa at imødegaa Arbejdsløsheden ved at skaffe Jord til Ungdommen.

Noget i den Retning læser man ogsaa i „Nationaltidende“ nu til Morgen. I Anledning af de Forhandlinger, der har været ført i Arbejdsløshedsnævnet, siger dette Blad noget, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal oplæse. Bladet er sammen med det øvrige Regeringsparti mod, at der bliver ydet en Arbejdsløshedsunderstøttelse, saa de unge kan leve af den. Sparsommelighedsteorien skal jo gennemføres, og det maa siges, at den bliver gennemført med haard Haand nedadtil. Men saa siger man videre: „Som Situationen er, peger den direkte mod Foranstaltninger, der kan skaffe de ledige Hænder noget at tage fat i“. Og vi siger, at hvis Situationen er en saadan, at det peger derhen imod, skal man i hvert Fald faa vor Støtte, og vi betragter netop disse Jordlove som en Haandsrækning hen ad den Vej. Længere nede i Artiklen staar der: „Og vel lever der i vort Folk megen mोगroet Doktrinarisme, mange Teorier, som Tiden er løbet fra. Men det kan dog være, at den Anskuelse bliver den sejrende, at man hellere maa kvittere nogle af de gamle Læresætninger end se Samfundet økonomisk undergravet og Tusinder af gode Arbejderhjem ødelagt ved Lediggang Aar ud og Aar ind“.

Jeg slutter mig ganske til disse Udtalelser, de falder saa inderlig godt i Traad med vore Forslag, og jeg forstaar ikke, at et Parti som Venstre i Længden kan modsætte sig disse Lovforslag eller prøve paa at afvise os med et Skuldertræk eller et Smil, med en Bemærkning om, at det er Forslag, der gaar igen og blot er Parade-

numre. Hvis de Herrer vil gaa ud i danske Husmandshjem, og jeg kan godt ogsaa sige adskillige danske Gaardmandshjem, kan de være sikre paa, at disse Lovforslag ligger derude. Man vil der spørge dem, hvad det bliver til med dem; thi det er netop de danske Husmandsbørn og til Dels ogsaa Gaardmandsbørnene, der i Fremtiden vil se sig afskaaret fra at kunne ernære sig selv. Venstre skulde derfor kende sin Besørgelsestid og tage disse Lovforslag op til en Realitetsbehandling. Er der Ting deri, som de ikke ønsker, kan vi jo forhandle os til Rette; men selve Hovedprincippet deri, at skaffe Jord, at bygge Hjem og derigennem skaffe Arbejde, kommer man nu en Gang ikke udenom, hvis man vil fare vel. Det er ogsaa ret betegnende, at man andre Steder ikke er saa forfærdelig bange for sligt. Midt i Oktober vedtog den finske Rigsdag et Lovforslag, der i meget minder om vore Forslag; man søgte der at imødegaa den Krise, der ogsaa findes der, ad de samme Veje, gennem et Lovforslag med ret skarpe Ekspropriationsbestemmelser, og det blev gjort af en Regering, der omtrent har den samme politiske Farve som vor. Hvis man fra Regeringens Side kunde anvise andre Veje, og hvis man gjorde alt for at imødegaa Krisen, kunde det selvfølgelig afvæbne os. Men det er ikke Tilfældet; overalt glipper det, der bliver intet gjort, Arbejdsløsheden stiger, Bolignøden stiger, Flugten fra By til Land fortsættes, og derved kommer vi ind i den Situation, som „Nationaltidende“ skrev om i Morges, hvor man ser Landets Økonomi blive ødelagt og det ene Arbejderhjem gaa til Grunde efter det andet.

Jeg anbefaler varmt disse Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Jeg skal tillade mig at gøre Brug af den højtærede Formands Tilladelse til at omtale de 4 sammenhørende Lovforslag under eet. Og jeg skal da begynde med de to, der vedrører henholdsvis Erhvervelse af Jord og Vilkaar for Overtagelse af Jord. Disse Lovforslag har været fremsat i tidligere Samlinger, og jeg har da haft Lejlighed til at udtale min Mening om Betydeligheden af dem. Jeg har ikke ændret Opfattelse siden da og finder ikke Anledning til at gentage, hvad jeg i saa Henseende udtalte i Fjor. Heller ikke finder jeg Anledning til at følge den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Olufson) i hans Bemærkninger af almindelig nationaløkonomisk Natur. Jeg er ganske uenig med det ærede Medlem i, at man ved Hjælp